

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ἦταν' ὁ κόσμος πλατὺ λειβάδι
Μ' ἄνθη, μὲ δένδρα, κρύα νερά,
Πάντα ἡμέρα, ποτὲ σκοτάδι,
Ὅλος ἀγάπη, ὅλος χαρά.

Μ' ἀπὸ τὰ δένδρα φύτρωσαν κλώνοι
Ἄλλοι μ' ἀγκάθια κι' ἄλλοι ξεροί,
Κ' εἶναι ἡ λύπαις αὐταῖς κ' οἱ πόνοι
Τοῦ μαύρου κόσμου οἱ θλιβεροί.

De Kock

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Χωρικός φέρει τῷ ἐπιλοχίᾳ τοῦ Πυροβολικοῦ . . . ὅφ' ἐν
ὃ οὐδὲν τοῦ ὧς ἐπίστρατος ὑπηρετεῖ, φιάλην μέλιτος.

— Διατί μοῦ τῷφρες αὐτό;

— Ἐμαθ' ἀφέντη πῶς πάσχετε ἀπὸ ἀγριάδα καὶ τὸ
μέλι ὠφελεῖ.

Ἡ ἀγριάδα εἶναι νόσος τις κυρίως προσβάλλουσα τὰ
κτῆνη εἰς τὰ ὅποια πραγματικῶς γίνεται χρῆσις τοῦ μέ-
λιτος.

Ἐρωτᾷ τις τὸν ὀπτικὸν κ. Ὅττις: Πῶς συμβαίνει νὰ φέ-
ρῃ τις δίοπτρα, δι' ὧν δυνάμενος νὰ διακρίνῃ εἰς ἀπόστα-
σιν πολλῶν βημάτων τὴν μικρὰν κοίλῃν τῆς παρειᾶς εὐει-
δοῦς φοιτητρίας τῆς Σπιανάδας, κατὰ τὸν «Ῥήγαν Φε-
ραῖον», νὰ μὴ δύναται νὰ ἴδῃ τὸν παρὰ τῷ πλευρῷ του
ὑποβλέποντα τὴν συζυγικὴν του πίστιν.

— Τοῦτο γίνεται, ὅταν τις τὴν προμήθειαν τῶν διό-
πτρων τοῦ ἐμπιστεύεται εἰς τὴν σύζυγον.

Ἄκρον ἄωτον μυωπίας.

Νὰ συναντᾷς τὴν ἀδελφὴν σου μὲ νέον φόρεμα καὶ νὰ
προσπαθῇς νὰ τὴν ἀργολαβήσῃς.

Ἐνωμοτία τοῦ Ἰου πεζ. τάγματος ἐκτελεῖ πρὸ τῶν πυ-
λῶν τοῦ ἀνακτόρου γυμνάσια ἀκροβολισμοῦ.

— Ἐνωμοτία, ἐμπρός.

Καὶ πάντες ἀντιμετωπίζουσι τὸ ἀνάκτορον ἑτοιμοὶ εἰς
ἔφοδον.

— Ἐνωμοτία, ὑποχωρητικῶς!

Ὁ στρατιώτης Β μετὰ τινὰς ταλαντεύσεις ἐφ' ἑκατέρας
τῶν δύο κλίσεων μένει εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐσὺ, τέλος πάντων, πάντοτε τελευταῖος θὰ ἦσαι, 48
ῥαῖς περιορισμὸν διότι δὲν ἐξετέλεσες τὸ παράγγελμα:
ὑποχωρητικῶς.

— Κύριε λοχία, δὲν σκοπεύω νὰ ὑποχωρήσω, ὅταν εὐ-
ρεθῶ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ λοχίας συνεχώρησε τὸν περιορισμὸν.

Νάτος,

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἡ ἰδέα τοῦ Δουμᾶ ὅπως καὶ γυναῖκες ἐκλέγονται εἰς
ὅλους ἐφάνη καινοφανής, εἰς ἐμὲ δὲ πολὺ παλαιά. Ἀπὸ αἰ-
ῶνων ἤδη οἱ φλογεροὶ καὶ ἐνθουσιῶντες ἐκλογεῖς — οἱ ἄν-
δρες — μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἐκλέγουσιν, ἀντὶ πεζῶν Δη-
μάρχων καὶ Βουλευτῶν, τοὺς θεοὺς των, τοὺς ἀγγέλους των,
ἐνίοτε δὲ καὶ τοὺς διαβόλους των.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ νὰ ἐκλέγωσιν αἱ γυναῖκες, ἀπορώ
πῶς ὁ κ. Δουμᾶς ἐλησμονήσεν ὅτι τόσοι βουλευταὶ καὶ δη-
μαρχοὶ καὶ ὑπουργοὶ ἀκόμη ὀφείλουσι τὰ ἀξιώματα αὐτῶν
εἰς ἀφανεῖς, ἀλλὰ παντοδυνάμους, θηλυκοὺς ἐκλογεῖς.

Τὸ κατ' ἐμὲ προτιμῶ γυναῖκας αἱ ὁποῖαι φονεύουν ἀπὸ
τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ψήφηγοροῦν καὶ εἶμαι βέβαιος
ὅτι πολλοὶ ἄνδρες, ἂν ὄχι ὅλοι, θὰ εἶναι τῆς αὐτῆς μετ'
ἐμοῦ γνώμης. Προτιμῶ ἡ σύζυγός μου νὰ μοῦ λέγῃ: «Ἄν
δὲν μ' ἀγαπᾷς, σὲ φονεύω» ἢ «Ἄν μ' ἀγαπᾷς, θὰ σὲ κάμω
Βουλευτὴν.»

Εἰς τὴν πρώτην ἀπειλὴν δύναμαι ν' ἀπαντήσω γελῶν
καὶ ὁμνῶν πίστιν, ἐνῶ πρὸ τῆς δευτέρας, τρέμουσαι αἱ χεῖ-
ρές μου θὰ καλύψουν τὸ κινδυνεῦον μέτωπόν μου.

Ἀντὶ τοῦ μετερρύθμισμένου ποινικοῦ κώδικος ὅπως τὸν
θέλει ὁ Δουμᾶς πρὸς ὄφελος τῶν αἰ γυναικῶν αἱ ὁποῖαι φο-
νεύουν, προτιμῶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τῶν κοινω-
νιστῶν προτιμῶ δηλαδὴ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γάμου ἄνευ
ὄρων διαρκείας καὶ ἰσχύοντος κατὰ βούλησιν, ἢ τὴν ἰδιοτρο-
πίαν τοῦ μεγάλου θεοῦ Ἐρωτος, ὅν οἱ Ἕλληνες ἐποίησαν
ἐπίτηδες παιδίον, προβλέποντες ὅτι θὰ ζήσῃ μακρότερον
πάντων τῶν ἄλλων θεῶν, οἵτινες ὑπὸ ἀνδρικήν μορφήν ἐ-
λατρεύθησαν καὶ λατρεύονται ἐν τῷ κόσμῳ.

Γένουα, 19)1 Ὀκτωβρίου.

Ἡπειρώτης.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἥτις ξαναπανδρεύεται καὶ ὡς ἀνοιξὶς ἀνανεώνει τὰ κάλλη
τῆς ξανάνοιξε τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Ἡ ΜΕΛΙΣΣΑ,

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν ζωηρόν

κ. ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή.

Ψάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἄρχεται ἡ κατὰ Κυριακὴν δημοσίευσις φιλολογικοῦ πα-
ραρτήματος τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς ἀνεξαρτήτου
περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

Ἰδιαιτεراὶ ἀγγελίαι διατυποῦσαι τὸ πρόγραμμα τῆς
Σαπφῶς» ἐξεδόθησαν, διανεμηθόμεναι τοῖς φίλοις
τῶν Καλῶν Γραμμάτων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.